

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبِيِّ

پاسخ سؤالات

سال ۱۳۸۵

جزء ۲۲

پاسخ سؤال ۱۰۵:

گزینه ب. آیه ۲۷ الفاطر.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا الْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جَدَدٌ بِيَضْ وَحَمْرٌ
مُّخْتَلِفٌ الْوَانُهَا وَغَرَائِيبُ سُودٌ.

پاسخ سؤال ۱۰۶:

گزینه ب. آیه ۴۸ الأحزاب.

وَدَعْ وَتَرَكَ كَنْ، رَهَا كَنْ (فعل امر، مفرد مذكر مخاطب) / أَذَاهُمْ: آزارشان (مفوعول به).

پاسخ سؤال ۱۰۷:

گزینه ج. آیه ۲۸ الفاطر.

إِنَّمَا: همانا فقط (از ادات حصر) / يَخْشَى اللَّهُ: می ترسد از خدا (فعل مضارع مفرد مذكر غایب) /
مِنْ عِبَادِهِ: از بندگان او (خدا) / الْعُلَمَاءُ: دانشمندان.

پاسخ سؤال ۱۰۸:

گزینه الف. آیه ۱۷ الفاطر.

وَمَا ذَلِكَ: و نیست آن (ما: از ادات نفی ، ذلک: ضمیر اشاره به دور برای مذكر) / عَلَى اللَّهِ
بِرَحْدَاؤنَد / بِعَزِيزِ: سخت و دشوار.

پاسخ سؤال ۱۰۹:

گزینه الف. آیه ۶۷ الأحزاب. وَقَالُوا: و گفتند (فعل ماضی جمع مذكر غایب) / رَبَّنَا: ای پروردگار ما
/ إِنَّا: همانا ما (إن + نا) / أطْعَنَا: اطاعت می کردیم (فعل ماضی متکلم مع الغیر) / سَادَتَنَا: رؤسا و
امرایمان (مفوعول به، جمع سید) / وَكُبَرَاءُنَا: و بزرگان و رهبران (جمع کبیر) / فَاضْلُونَا: پس گمراه
کردند ما را (ف + اضلونا: فعل ماضی متکلم مع الغیر) / السَّبِيلَا: راه.

پاسخ سؤالات

سال ۱۳۸۶

پاسخ سؤال ۱۰۶:

گزینه ب. آیه ۲۷ الفاطر.

أَلْمَ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أُلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جَدَدٌ بِيَضْ وَحَمْرٌ
مُخْتَلِفٌ أُلْوَانُهَا وَغَرَائِيبُ سُودٌ.

پاسخ سؤال ۱۰۷:

گزینه الف. آیه ۳۳ الأحزاب.

وَلَا تَبَرَّجْنَ: و زینت را آشکار نکنید (لا: از ادات نهی فعل مضارع + تبرجن: فعل مضارع جمع مؤنث غایب) / تبرج: آشکار کردن / **الْجَاهِلِيَّةُ الْأُولَى**: جاهلیت قدیم.

پاسخ سؤال ۱۰۸:

گزینه ج. آیه ۴۳ الفاطر.

وَلَا يَحِيقُ: و دامنگیر نمی شود (لا: از ادات نفی فعل مضارع + یحیق: فعل مضارع مفرد مذکر غایب) / **الْمَكْرُ السَّيِّئُ**: نیرنگ زشت / إِلَّا بِأَهْلِهِ: مگر برای اهل و صاحبش.

پاسخ سؤال ۱۰۹:

گزینه ب. ۲۵ السباء.

قُلْ: بَغُو (فعل امر، مفرد مذكر مخاطب) / لَا تُسْأَلُونَ: بازخواست نمی شوید (لا از ادوات نفی فعل مضارع + تساؤلون: فعل مجھول، جمع مذكر مخاطب) / عَمَّا: از آن چه (عن + ما) / أَجْرَمَنَا: گناه کردیم / وَلَا نُسْأَلُ: و بازخواست نمی شویم (لا از ادات نفی فعل مضارع + نسأله: فعل مضارع متکلم مع الغیر) / عَمَّا: از آنچه (عن + ما) / تَعْمَلُونَ: عمل می کنید (فعل مضارع جمع مذكر مخاطب).

پاسخ سؤال ۱۱۰:

گزینه ب. آیه ۳۷ السباء.

وَمَا أُمْوَالُكُمْ: و نیست اموال شما (ما: از ادات نفی) / وَلَا أُولَادُكُمْ: و نه فرزندان شما / بِالْتِي تُقْرِبُكُمْ: چیزی که نزدیک گرداند شما را (ب: باء زائد است و ترجمه نمی شود) / عِنْدَنَا: نزد ما / زُلْفَی: قرب و منزلت.

پاسخ سؤالات

سال ۱۳۸۷

پاسخ سؤال ۹۷:

گزینه ب. آیه ۳۶ السباء.

آیه ۳۵ السباء را داده است: وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أُمَوَّلًا وَأُولَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ.

آیه ۳۶ را می خواهد: قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ.

پاسخ سؤال ۹۸:

گزینه الف. آیه ۳۱ الأحزاب.

وَمَنْ: و کسی که (ضمیر موصولی) / یَقْنُتْ: متواضعانه اطاعت کند (فعل مضارع مفرد) / مِنْكُنْ: از شما / لِلَّهِ وَرَسُولِهِ: خدا و رسولش (مفوعول به).

پاسخ سؤال ۹۹:

گزینه د. آیه ۴۳ الفاطر.

وَلَا يَحِيقُ: و دامنگیر نمی شود (لا: از ارادت نفی فعل مضارع + یحیق: فعل مضارع مفرد مذکر غایب) / الْمَكْرُ السَّيِّئُ: نیرنگ زشت / إِلَّا بِأَهْلِهِ: مگر برای اهل و صاحبش.

پاسخ سؤال ۱۰۰:

گزینه ب. آیه ۲۸ الفاطر.

إِنَّمَا: همانا فقط (از ارادت حصر) / يَخْشَى اللَّهَ: می ترسد از خدا (فعل مضارع مفرد مذکر غایب) / مِنْ عِبَادِهِ: از بندگان او (خدا) / الْعُلَمَاءُ: دانشمندان.

پاسخ سؤال ۱۰۱:

گزینه ج. آیه ۳۷ السباء.

وَمَا أُمَوَّلُكُمْ: و نیست اموال شما (ما: از ارادت نفی) / وَلَا أُولَادُكُمْ: و نه فرزندان شما / بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ: چیزی که نزدیک گرداند شما را (ب: باز زائد است و ترجمه نمی شود) / عِنْدَنَا: نزد ما / زُلْفَی: قرب و منزلت.

پاسخ سؤالات

سال ۱۳۸۸

پاسخ سؤال ۱۰۶:

گزینه الف. آیه ۱۵ الفاطر.

یا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ.

پاسخ سؤال ۱۰۷:

گزینه د. آیه ۵۱ الأحزاب. تُرْجِی: به تأخیر می اندازی (فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب) / مَنْ تَشَاءَ: هر کس را که بخواهی (من: موصوله + تشاء: فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب) / مِنْهُنَّ: از ایشان / وَتُؤْوِي إِلَيْكَ: و نزد خود جای می دهی / مَنْ تَشَاءَ: هر کس را که بخواهی (من: موصوله + تشاء: فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب).

پاسخ سؤال ۱۰۸:

گزینه ج. آیه ۶۱ الأحزاب. مَلْعُونِينَ: نفرین شدگان (جمع) / أَيْنَمَا: هر کجا / ثَقِفُوا: یافته شوند، گیر افتند (فعل ماضی مجهول، جمع مذکر غایب) / أَخِذُوا: گرفتار شدند، دستگیر شدند (فعل ماضی مجهول جمع مذکر غایب) / وَقْتَنُوا: و کشته شوند (فعل ماضی جمع مذکر غایب) / تَقْتِيلًا: با شدت کشتن (مبالغه در کشتن) / توجه شود که افعال به صورت مضارع در این آیه ترجمه می شوند.

پاسخ سؤال ۱۰۹:

گزینه ج. آیه ۷ السباء. وَقَالَ: و گفت (فعل ماضی مفرد مذکر غایب که چون در ابتدای جمله آمد، برای فاعل جمع فعل مفرد به کار رفته ولی در ترجمه باید جمع ترجمه شود) / الَّذِينَ كَفَرُوا: کسانی که کفر ورزیدند / هَلْ: آیا (از ارادات استفهمام) / نَذَلُكُمْ: راهنمایی کنم شما را (فعل ندل: مضارع متکلم مع الغیر + گُم: ضمیر مفعولی) / عَلَى رَجْلِي: بر مردی (نبوت) / يُنِيبُكُمْ: خبر می دهد شما را (فعل مضارع مفرد مذکر غایب + ضمیر مفعولی گُم) / إِذَا: زمانی که / مُزِّقْتُمْ: متلاشی و پراکنده شدید (فعل ماضی جمع مذکر مخاطب) / كُلَّ مُمَزَّقٍ: کاملاً متلاشی شده (اسم مفعول) / إِنْكُمْ: همانا شما (إنْ + گُم) / لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ: در آفرینش جدید (حیات پس از مرگ).

پاسخ سؤال ۱۱۰:

گزینه ج. آیه ۱۸ الفاطر. وَإِنْ تَدْعُ: و اگر فرا خواند (فعل مضارع مفرد مذکر) / مُثْقَلَةً: سنگین بار / إِلَى حِمْلِهَا: به سوی بارش / لَا يُحْمَلْ مِنْهُ: برداشته نمی شود از او (فعل مجهول مفرد مذکر غایب + من: از + ضمیر هُ / شَيْءٌ: چیزی / وَلَوْ: و لو این که / كَانَ ذَا قُرْبَى: از خویشاوندان باشد.

پاسخ سؤالات

سال ۱۳۸۹

پاسخ سؤال ۱۰۶:

گزینه د. آیه ۵۳ الأحزاب. گزینه الف: آیه ۵۰ الأحزاب: قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَرْوَاحِهِمْ. **
گزینه ب: آیه ۵۱ الأحزاب: وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَّلَتْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ. ** گزینه ج: آیه ۵۲ الأحزاب:
لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاء مِنْ بَعْدٍ وَلَا أُنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَرْوَاجٍ. ** گزینه د: آیه ۵۳ الأحزاب: فَإِذَا طَعْمَتُمْ
فَأَنْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْسِيْنَ لِحَدِيثٍ.

پاسخ سؤال ۱۰۷:

گزینه الف. آیه ۴۳ الأحزاب. هُوَ الَّذِي: او کسی است که / یُصَلِّی: درود می فرستد (فعل مضارع
مفرد مذکر غایب) / عَلَيْكُمْ: بر شما / وَمَلَائِكَتُهُ: و فرشتگان او / لِيُخْرِجَكُمْ: تا بیرون بیاورد شما را
(لام تعییل بر سر فعل مضارع + فعل يخرج: مفرد مذکر غایب + ضمیر مفعولی کم) / مِنَ الظُّلُمَاتِ:
از تاریکی ها / إِلَى النُّورِ: به سوی نور / وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا: و خدا به مؤمنان رحیم است
(ضمیر در این عبارت در فعل کان به خدا بر می گردد).

پاسخ سؤال ۱۰۸:

گزینه ج. آیه ۲۸ السباء. وَمَا أَرْسَلْنَاكَ: و نفرستادیم تو را (ما: از ادات نفی فعل ماضی + ارسلنا: فعل
ماضی متکلم مع الغیر + ضمیر مفعولی ک) / إِلَّا: به جز / كَافَةً لِلنَّاسِ: برای همه مردم / بَشِيرًا:
مزده رسان / وَنَذِيرًا: و بیم دهنده / وَلَكِنْ: ولیکن / أَكْثَرُ النَّاسِ: بیشتر مردم / لَا يَلْهَمُونَ: نمی
دانند (فعل مضارع جمع مذکر غایب منفی با حرف لا).

پاسخ سؤال ۱۰۹:

گزینه ب. آیه ۲ الفاطر. مَا يَفْتَحِ اللَّهُ: هر چه را خدا وسعت دهد (ما: ضمیر موصولی + یفتح: فعل
مضارع مفرد مذکر غایب + الله: فاعل جمله) / لِلنَّاسِ: برای مردم / مِنْ رَحْمَةِ: از رحمت / فَلَا
مُمْسِكَ لَهَا: بازدارنده ای برای آن نیست.

پاسخ سؤال ۱۱۰:

گزینه ب. آیه ۲۸ الفاطر. إِنَّمَا: همانا فقط (از ادات حصر) / يَخْشَى اللَّهَ: می ترسد از خدا (فعل
مضارع مفرد مذکر غایب) / مِنْ عِبَادَهِ: از بندگان او (خدا) / الْعَلَمَاء: دانشمندان.

پاسخ سؤالات

سال ۱۳۹۱

پاسخ سؤال ۱۰۶:

گزینه ب. آیه ۳۸ الأحزاب.

مَا كَانَ: نیست / عَلَى النِّيَّ: بر پیامبر / مِنْ حَرَجٍ: از مانع و گناه / فِيمَا: در آن چه (ضمیر موصولی) / فَرَضَ اللَّهُ لَهُ: واجب کرده خدا بر او (فرض: فعل ماضی مفرد مذکور غایب).

پاسخ سؤال ۱۰۷:

گزینه الف. آیه ۳ السباء.

وَقَالَ: و گفت (فعل ماضی: فعل در ابتدای جمله برای فاعل جمع مفرد به کار می رود) / الَّذِينَ كَفَرُوا: کسانی که کافرند / لَا تَأْتِينَا: نمی آید برای ما / السَّاعَةُ: قیامت.

توجه شود که در گزینه د، فعل لاتاتینا به درستی ترجمه نشده است. لذا نادرست است.

پاسخ سؤال ۱۰۸:

گزینه ج. آیه ۴۲ السباء.

فَالْيُومَ: پس امروز / لَا يَمْلِكُ: صاحب اختیار نیست (لا: از ادات نفی فعل مضارع + يملك: فعل مضارع مفرد مذکور غایب) / بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ: هیچ کدام از شما نسبت به دیگری / نَفْعًا وَلَا ضَرًّا: سود و زیانی نیست.

پاسخ سؤال ۱۰۹:

گزینه الف. آیه ۳۵ الفاطر.

الَّذِي: کسی که (ضمیر موصولی) / أَخْلَنَا: جای داد ما را (فعل ماضی احل + ضمیر مفعولی نا) / دَارَ المُقَامَةِ: سرای ابدی و ماندنی.

پاسخ سؤال ۱۱۰:

گزینه د. آیه ۲۴ الفاطر.

ابتدای آیه ۲۳ را داده: إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ.

آیه ۲۴ را خواسته است: إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَّا فِيهَا نَذِيرٌ.

پاسخ سؤالات

سال ۱۳۹۲

پاسخ سؤال ۱۰۶:

گزینه ج. آیه ۳۸ الأحزاب. مَا كَانَ: نیست / عَلَى النَّبِيِّ: بر پیامبر / مِنْ حَرَجٍ: از مانع و گناه / فِيمَا: در آن چه (ضمیر موصولی) / فَرَضَ اللَّهُ لَهُ: واجب کرده خدا بر او (فرض: فعل ماضی مفرد مذکر غایب).

پاسخ سؤال ۱۰۷:

گزینه د. آیه ۳۷ الأحزاب. وَتَخْشَى: و می ترسی (فعل مضارع مفرد مذكر مخاطب) / النَّاسَ: مردم / وَاللَّهُ: و خدا / أَحَقُّ: سزاوارتر / أَنْ تَخْشَاهُ: که بترسی از او (آن ناصبه + فعل مضارع مفرد مذكر مخاطب تخشی + ضمیر ه) (آن ناصبه+ مضارع = مضارع التزامی ترجمه می گردد).

پاسخ سؤال ۱۰۸:

گزینه الف. آیه ۶۱ الأحزاب. مَلْعُونِينَ: نفرین شدگان (جمع) / أَيْنَمَا: هر کجا / ثُقِفُوا: یافته شوند، گیر افتند (فعل ماضی مجهول، جمع مذكر غایب) / أَخِذُوا: گرفتار شدند، دستگیر شدند (فعل ماضی مجهول جمع مذكر غایب) / وَقْتَلُوا: و کشته شوند (فعل ماضی جمع مذكر غایب) / تَقْتِيلًا: باشد کشن (مبالغه در کشتن) / توجه شود که افعال به صورت مضارع (مستقبل) در این آیه ترجمه می شوند.

پاسخ سؤال ۱۰۹:

گزینه ج. آیه ۳۱ السباء. لَنْ نُؤْمِنَ: هرگز ایمان نخواهیم آورد (لن از ادات نصب فعل مضارع + نؤمن: فعل مضارع متکلم مع الغیر) (در ترجمه لـ + مضارع از کلمه "هرگز" استفاده می گردد) / بِهَذَا القرآن: به این قرآن / وَلَا بِالذِّي: و نه به آنچه (الذی: ضمیر موصولی) / بَيْنَ يَدِيهِ: پیش از آن (اشاره به کتب آسمانی پیش از قرآن دارد).

پاسخ سؤال ۱۱۰:

گزینه ج. آیه ۵۰ الأحزاب. يَا أَيُّهَا النَّبِيِّ إِنَّا أَخْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكْتَ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَأَمْرَأَهُ مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنِكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا قَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكْتَ أَيْمَانَهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَّحِيمًا.

پاسخ سؤالات

سال ۱۳۹۳

پاسخ سؤال ۱۰۶:

گزینه ۲. آیه ۴۰ الأحزاب. مَا كَانَ: نبود (فعل ماضی منفی با ادات نفی ما، مفرد مذکر غایب) / مُحَمَّدٌ: حضرت رسول / أَبَا أَحَدٍ: پدر هیچ یک / مِنْ رِجَالِكُمْ: از مردان شما (رجال: جمع رجال) / وَلَكِنْ: ولیکن / رَسُولُ اللَّهِ: رسول خدا / وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ: و پایان دهنده انبیاء.

پاسخ سؤال ۱۰۷:

گزینه ۴. آیه ۴۸ الأحزاب. وَلَا تُطِعُ: و اطاعت نکن (فعل نهی مفرد مذکر مخاطب) / الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ: کافران و منافقان (مفهول به) / وَدَعْ: ترک کن، رها کن (فعل امر مفرد مذکر مخاطب) / أَذَاهُمْ: آزارشان را.

پاسخ سؤال ۱۰۸:

گزینه ۴. آیه ۶ السباء. وَيَرَى: و می بیند، می داند (فعل مضارع مفرد مذکر غایب، در ترجمه باید جمع ترجمه شود. فعل ابتدای جمله برای فاعل جمع به صورت مفرد به کار می رود) / الَّذِينَ: کسانی که (ضمیر موصولی جمع) / أَوْتُوا الْعِلْمَ: علم داده شده است به آنها / الَّذِي: آن چه که (ضمیر موصولی) / أَنْزَلَ إِلَيْكَ: نازل گردید به سوی تو (فعل مضارع مفرد مذکر غایب) / مِنْ رَبِّكَ: از پروردگارت / هُوَ الْحَقُّ: همان حق است.

پاسخ سؤال ۱۰۹:

گزینه ۲. آیه ۲۵ السباء. قُلْ: بگو (فعل امر مفرد مذکر مخاطب) / لَا تُسْأَلُونَ: مسئول نیستید (فعل مضارع منفی با حرف لا، جمع مذکر مخاطب) / عَمَّا: از آن چه ما (عن + ما) / أَجْرَمْنَا: گناه کردیم (فعل ماضی متکلم مع الغیر) / وَلَا نُسْأَلُ: و باز خواست نمی شویم (فعل مضارع منفی متکلم مع الغیر) / عَمَّا: از آن چه (عن + ما) / تَعْمَلُونَ: عمل می کنید.

پاسخ سؤال ۱۱۰:

گزینه ۱. آیات ۵۰ و ۵۱ السباء. آیه ۴۹ السباء را داده است: قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ. آیات بعدی را خواسته است: آیه ۵۰: قُلْ إِنْ ضَلَّتْ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِّي اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَى رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ. ** آیه ۵۱: وَلَوْ تَرَى إِذْ فَرَغُوا فَلَا فُوتَ وَأَخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ.

پاسخ سؤالات

سال ۱۳۹۴

پاسخ سؤال ۱۰۶:

گزینه ۱. آیه ۳۸ السبأ.

وَالَّذِينَ يَسْعَونَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ.

پاسخ سؤال ۱۰۷:

گزینه ۴. آیه ۴۸ الأحزاب.

وَلَا تُطِعُونَ: و اطاعت نکن (فعل نهی مفرد مذکر مخاطب) / الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ: کافران و منافقان (مفعول به) / وَدَعْ: ترك کن، رها کن (فعل امر مفرد مذکر مخاطب) / أذَاهُمْ: آزارشان را.

پاسخ سؤال ۱۰۸:

گزینه ۱. آیه ۱۴ السبأ.

أَن لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ: اگر می دانستند (لو: اگر + کانوا یعلمنون: فعل مضارع جمع مذكر غایب با فعل کانوا) / الْغَيْبَ: غیب (مفعول به) / مَا لَبِثُوا: نماندند (چون در جواب لو آمده ماضی استمراری ترجمه می شود، فعل ماضی جمع مذكر غایب) / فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ: در عذاب خوار کننده.

پاسخ سؤال ۱۰۹:

گزینه ۳. آیه ۵۰ السبأ.

قُلْ: بَگو (فعل امر مفرد مذکر مخاطب) / إِنْ ضَلَّتْ: اگر گمراه شوم (إن: اگر + فعل ماضی متکلم وحده) / فَإِنَّمَا: پس همانا (إنما از ارادات حصر است، باید معنای "فقط" در ترجمه بباید) / أَضِلَّ: گمراه می شوم (فعل مضارع متکلم وحده) / عَلَى نَفْسِي: بر خودم.

*توجه شود که در هیچ کدام از گزینه ها به جز گزینه ۱ فعل إن ضَلَّت درست معنا نشده است.

پاسخ سؤال ۱۱۰:

گزینه ۱. آیه ۳۲ الفاطر.

فَمِنْهُمْ: از میان ایشان / ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ: ستم کردند بر خود / وَمِنْهُمْ: و از میان ایشان / مُفْتَصِدٌ: میانه رو و معتدل / وَمِنْهُمْ: و از میان ایشان / سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ: سبقت جو به کارهای نیک / يَادِنِ اللَّهِ: با اجازه خدا.

پاسخ سؤالات

سال ۱۳۹۵

پاسخ سؤال ۱۰۶:

گزینه ۳. آیه ۳۰ السباء.

سؤال آیه ۲۹ را داده: وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ.

آیه ۳۰ را خواسته است: قُل لَكُمْ مِيعَادٌ يَوْمٌ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ.

پاسخ سؤال ۱۰۷:

گزینه ۱. آیه ۴۲ الأحزاب.

وَسَبِّحُوهُ وَتَسْبِحَ كَنِيد (سبحوا: فعل امر جمع مذكر مخاطب + ضمير مفعولي ه) / بُكْرَةً: صباحگاه / وَأَصِيلًا: و شامگاه.

پاسخ سؤال ۱۰۸:

گزینه ۲. آیه ۵۰ السباء.

قُلْ: بگو (فعل امر مفرد مذكر مخاطب) / إن ضللت: اگر گمراه شوم (إن: اگر + فعل ماضی متکلم وحده) / فَإِنَّمَا: پس همانا (إِنَّمَا ازادات حصر است، باید معنای "فقط" در ترجمه بیاید) / أضِلَّ: گمراه می شوم (فعل مضارع متکلم وحده) / عَلَى نَفْسِي: بر خودم، به زیان خودم.

* توجه شود که در هیچ کدام از گزینه ها به جز گزینه ۲ فعل إن ضللت درست معنا نشده است.

پاسخ سؤال ۱۰۹:

گزینه ۲. آیه ۴۸ السباء.

قُلْ: بگو (فعل امر مفرد مذكر مخاطب) / إن ربی: همانا پروردگارم / يَقْذِفُ: می افکند (فعل مضارع مفرد مذكر غایب) / بِالْحَقِّ: حق / عَلَّامُ: بسیار داننده / الْغُيُوبِ: نهان ها (جمع غیب).

* توجه شود در گزینه ۴ کلمه ربی درست ترجمه نشده است.

پاسخ سؤال ۱۱۰:

گزینه ۱. آیه ۲ الفاطر.

وَمَا: و آنچه (ضمیر موصولی) / يَمْسِكُ: باز دارد (فعل مضارع مفرد مذكر غایب) / فَلَا مَرْسِلٌ: پس رها کننده ای نیست(لا نفی) / لَهُ: برای او / مِنْ بَعْدِهِ: بعد از او.

پاسخ سؤالات

سال ۱۳۹۶

پاسخ سؤال ۱۰۶:

گزینه ۳. آیه ۵۴ الأحزاب.

گزینه ۱ و ۴ در قرآن نیست.

گزینه ۲: آیه ۱۴۹ النساء: **إِنْ تُبَدِّلُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَغْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوفًا قَدِيرًا.**

گزینه گزینه ۳: آیه ۵۴ الأحزاب: **إِنْ تُبَدِّلُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا.**

پاسخ سؤال ۱۰۷:

گزینه ۳. آیه ۵۳ الأحزاب.

فِإِذَا: پس زمانی که / طَعِمْتُمْ: غذا خوردید (فعل ماضی مفرد مذکر غایب) / فَأَنْتَشِرُوا: پس پراکنده شوید (فعل امر جمع مذکر مخاطب) / وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ: مجلس انس و گفتگو نگیرید.

پاسخ سؤال ۱۰۸:

گزینه ۳. آیه ۷۲ الأحزاب.

فَأَبْيَنْ: پس امتناع کردند آنها (آسمان ها و زمین) (فعل مضارع جمع مؤنث غایب) / أَنْ يَحْمِلُنَّهَا: که بپذیرند آن را (فعل مضارع جمع مؤنث غایب)(آن ناصبه + مضارع = مضارع التزامی) / وَأَشْفَقُنَّ مِنْهَا: و ترسیدند از آن (فعل ماضی جمع مؤنث غایب).

پاسخ سؤال ۱۰۹:

گزینه ۲. آیه ۱۰ السباء.

يَا جِبَالُ: اي کوه ها (منادا، جمع جبل) / أُوْيَى: هم آواز شو (امر مخاطب مفرد مذکر) / مَعَهُ: همراه او / وَالطَّيْرُ: و پرندها / وَالنَّا: و نرم کردیم (فعل ماضی متکلم مع الغیر) / لَهُ: برای او / الْحَدِيدَ: آهن (مفهول به).

پاسخ سؤال ۱۱۰:

گزینه ۱. آیه ۸ الفاطر.

فَلَا تَذَهَّبْ نَفْسُكَ: پس هلاک نشوى، از کف نرود نفس تو (لا تذهب: فعل مجزوم با لام نفي) / عَلَيْهِمْ: به خاطر آنان / حَسَرَاتٍ: غم ها (جمع حسرت).

پاسخ سؤالات

سال ۱۳۹۷

پاسخ سؤال ۱۰۶:

گزینه ب. آیه ۵۱ الأحزاب.

تُرْجِي مَنْ تَشَاءَ مِنْهُنَّ وَتُؤْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءَ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَّلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَذْنِي
أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنَهُنَّ وَلَا يَحْزُنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْمًا
حَلِيمًا.

پاسخ سؤال ۱۰۷:

گزینه د. آیه ۳۲ الأحزاب.

إِنِّي أَتَقِيَّتُنَّ: اگر تقوا پیشه کنید شما زنان (إن شرط: اگر + اتقیتن: فعل ماضی جمع مؤنث مخاطب)
/ فَلَا تَحْضُنَ بِالْقَوْلِ: به ناز سخن مگویید (فعل نهی جمع مؤنث مخاطب).

پاسخ سؤال ۱۰۸:

گزینه ب. آیه ۱۲ السباء.

وَأَسْلَنَا: و جاری ساختیم (فعل ماضی متکلم مع الغیر) / لَهُ: برای او / عَيْنَ: چشمها / الْقِطْرِ: مس
مذاق.

پاسخ سؤال ۱۰۹:

گزینه ج. آیه ۱ الفاطر.

يَزِيدُ: می افزاید (فعل مضارع مفرد مذكر غایب، فاعل خدا است) / فِي الْخَلْقِ: در آفرینش / ما
یشاء: آنچه می خواهد (ما: ضمیر موصولی + فعل مضارع مفرد مذكر غایب یشاء).

پاسخ سؤال ۱۱۰:

گزینه الف. آیه ۳۲ الفاطر.

ثُمَّ أُورَثْنَا: سپس به میراث دادیم (فعل ماضی متکلم مع الغیر) / الْكِتَابَ: کتاب (مفوعول به) / الَّذِينَ:
کسانی (ضمیر موصولی جمع) / اصْطَفَيْنَا: برگزیدیم (فعل ماضی متکلم مع الغیر) / مِنْ عِبَادِنَا: از
بندگانمان.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ